

Minnesanteckningar av Ketty Sjöström den 3 oktober 2004

Erik Allan Sjöströms bortgång den 4 juni 1966

Torsdag kväll den 3 juni 1966

På torsdag kväll den 3 juni 1966 så tjatade jag med Harry tills han gav med sig om, att vi skulle åka och hälsa på hans föräldrar Allan och Göta Sjöström i Levar. Harry och jag var precis nygifta sedan fem dagar tillbaka. Vi vigdes på Pingstlördag den 28 maj 1966 i Nordmalings kyrka och hade bröllopet på Levar Hotell.

När vi kom in till fam. Allan & Göta Sjöström på Löta torsdag kväll den 3 maj 1966, så hade Annette nyss kommit hem med bussen från Norrbyn. Hon hade under våren hjälpt sin faster Gerda Lundkvist i köket på Yrkesskolan på Norrbyskär. Gerda var kokerska/husmor där. Som belöning fick Annette snöpligt nog en stor påse vetebullar inhandlade på ett bageri på ön. En ”farbror”, kommer inte ihåg vem, men han tyckte, att detta skulle komma väl till pass för Annette, att ge till den stora familjen Sjöström. Detta blev nu kvällens stora skämt.

Hos familjen Sjöström saknades sällan på den tiden hembakta bullar, ty det brukade Annette se till att det fanns, om än de räckte en kort stund. Annette brukade baka goda bullar. De medtagna ”bageribullarna” var ovanligt stora och såg precis inte speciellt aptitliga ut för oss som var vana Annettes goda bullar. Kvällen fortskred i skämtets och skrattets tecken. När Harry och jag skulle åka hem, så stoppade Allan ner en bulle i ena jackfickan på mig samt fällde följande kommentar: ”Ta hem den här bullen du, den kan ni behöva som är nygifta och inte hunnit skaffa er så mycket”.

På natten hade Allan blivit dålig och han och Göta trodde, att det var hans astma som spökade. Påföljande morgon så satte sig Allan på mopeden för att åka i väg till målningarbetet hos Sven & Lisa Erixon i Levar. Göta vädjade allt vad hon förmådde om att Allan inte skulle åka till jobbet, men han åkte ändå. De hade inte tagit kontakt med något av barnen under natten när Allan var dålig. Göta berättade, att hon aldrig kunde glömma minnet av när Allan körde mopeden efter infarten och ut på vägen. Det var sista gången hon såg honom. Hon var väldigt förtvivlad och orolig när han åkte i väg.

Fredag morgon den 4 juni 1966

I tvårumslägenheten skulle Harry och jag flytta in i. Harry hade genom Allans försorg fått besked av Sven Erixon om att vi skulle få hyra den.

När Allan höll på att måla taket i köket i tvårumslägenheten, så föll han ihop från målarställningen och dog genast. Detta hände den 4 juni 1966 någon gång mellan kl 08.30-09.00 efter ”halvnio” fikat. Sven hade varit upp till Allan och skulle bjuda honom på kaffe, men Allan hade tackat nej för att han kände sig illamående. Sven åkte ner till busstationen på Nordmaling för att höra om köksinredningen (skåpar och

bänkar) från Norrfors Snickeri hade anlönt och när han efter en kort stund återkom, hittade han Allan död på golvet med målarfärg över sig. Sven ringde efter Dr Bengt Hesse, som bara kunde konstatera att Allans hjärta hade

2 (3)

stannat för gott. Dödsorsaken konstaterades till hjärtinfarkt. Sedan ringde Sven till Harry, som då arbetade på Utterstöms Järnhandel i Nordmaling. Harry åkte snabbt till Levar och när han kom till lägenheten så låg Allan kvar på köksgolvet.

Till saken hör, att Harry och jag hade kommit överens om, att jag skulle hämta brudkorten hos Foto André och sedan åka till Harry på Utterströms. Dels skulle jag visa honom bilderna och dels skulle Harry inhandla färsk strömming. "Fisk-Anders", Bertil Andersson brukade sälja fisk utanför Utterströms. Nygift och glad i hågen gick jag in på Utterströms som var uppgjort, jag väntade en bra stund men ingen Harry syntes till. Detta var strax efter kl 09.00 och alla expediter betedde sig som om de ville undvika mig. Till Slut kom Thorsten Sandström fram till mig och berättade vad som hade hänt. Det blev ett chockartat besked. Jag minns så väl vilka kläder jag hade på mig nämligen långbyxor, ¾ lång brunsvart mockajacka och röda bomullsvantar. Vantarna åkte snabbt av och ner i jackfickan. Först cyklade jag till Sven Erixon för att höra vad som hänt och hur det hade gått till.

Sven berättade följande för mig:

Han hade ett jättejobb med att rengöra Allan från all målarfärg. Efter att han hade lyckats få bort målarfärgen, så lade han Allan över axeln, bar ensam ner honom utför trappen, svepte honom och lade honom i en kista i Sven och Lisas vardagsrum. Sven berättade för mig, att det var jättetungt både fysiskt och psykiskt för honom. Sven hade begravningsbyrå så han var kunnig inom området. Sedan cyklade jag med skakiga ben vidare upp till Löta. Där möttes jag av ledsna och förtvivlade familjemedlemmar. Göta grät och var mycket förtvivlad, Annette tror jag hade väkts av Harry om beskedet. Minns inte om Anitha var i skolan. Harry ringde Sune i Borås, Berndt i Skellefteå, Eivor i Sundsvall, Gunvor i Härnösand och Gösta och Martin i Stockholm. Därefter åkte han för att söka rätt på Kjell, som hade arbetat med grävningsarbete under natten. Han brukade fara och lägga sig någonstans utomhus och sova. Harry hittade Kjell intill Malte Liljedahls lada uppe vid Raningen i Levar. Sedan åkte Harry till skolan, talade med Hasses lärare om vad som hänt samt tog Hasse med hem. Hasses blick går inte att glömma, den var helt förstelnad och mycket sammanbiten. Han befann sig troligtvis i ett chocktillstånd. Han var ju bara 13 år gammal. Jag minns inte om någon gav honom något extra stöd med tanke på hans ringa ålder. Möjligen var det Harry som förbarmade sig.

Under tiden som Harry försökte nå sina syskon om beskedet, så cyklade jag i väg för att ordna en del praktiska saker. Jag åkte längs nuvarande Riksvägen och Jaktstigen ner till Dr Bengt Hesse på Gamla sjukstugans läkarmottagning för att tala med honom om Allans dödsfall samt att ordna lugnande medicin och sömntabletter till Göta. Cyklade sedan till apoteket för att hämta ut den. Vidare åkte jag till Konsum för att handla lite mat till oss. Där befann sig Frans-Konrad och Hilda Johansson. När Hilda såg mig i butiken, så höjde hon rösten och kastade en blick mot mig och sade liksom ut i tomma intet; "En Allan Sjöström lär ha dött"! Oj, oj - jag ville ut så fort som möjligt, men jag måste ju först göra matinköpen. Det blev ingen speciellt fin mat för

denna dag. Fläskkorv på burk, potatis och mjölk. Lunchen bestod som sagt var av det nämnda samt med en hemmagjord senapssås till. Jag antar, att ingen av oss hade någon större matlust.

3 (3)

Som jag tidigare nämnde så hade Sven gjort i ordning Allan i kistan, som han hade placerat i hans och Lisas vardagsrum "salen" samt ordnat med blommor och en fin minnesstund för oss anhöriga. Jag kommer inte ihåg om det skedde samma dag som Allan dog eller om det var dagen därpå. Sorgen efter Allan tog väldigt hårt på Götas krafter. Hon sov dåligt på nätterna och gick ner mycket i vikt.

Under pingsthelgen var alla inom familjen Sjöström samlade hemma på Löta eftersom de var gäster på Harrys och mitt bröllop. Innan alla skulle resa hem till sitt, så var det någon av syskonen som kom på idén att de skulle ta ett gruppfoto. Eivor var väldigt emot detta, ty hon påstod att det inte skulle båda något gott. I efterhand visade det sig att hennes vidskepelse blev förverkligad, tråkigt nog.

Begravningen efter Allan Sjöström skedde två veckor efter pingst i en nästan fullsatt Nordmalings kyrka och gravförrättare var prosten Sigvard Spinnel. I sitt tal påminde han om att glädjen och sorgen följs åt. Han var med i kyrkan två veckor innan på Pingstlördag när Harry & jag vigdes tillsammans med fyra andra brudpar.

Sönerna Berndt och Gösta, Sune och Harry, Kjell och Martin i nämnd ordning förde pappa Allan med kistan till den sista vilan.

Sven fick bekymmer med tvåans lägenhet som inte var färdigmålad. Gösta som då bodde och arbetade i Stockholm bestämde sig för, att åka ner till Stockholm och slutföra sitt målningsarbete där och sedan slutföra Allans målningsarbete hos Sven. Gösta slutade sedan i Stockholm, flyttade till Levar och övertog Allans målningar och blev på så vis egen målarmästare.

Ketty Sjöström